

BILO NAM JE K' O DA SNIVAMO

2. nedjelja došašća, C

Izgleda da ćemo se cijelo ovo predbožićno vrijeme nadahnjivati poviješću prognanstva židovskog naroda. Ovoga puta prorok Baruh želi unijeti nadu u udove klonulog naroda. Izgledalo je naime da su one „crne ptice zlokobnice“ bile u pravu navješćujući propast: narod je doista završio u ropstvu. Ostali su i bez svojih kraljeva, i bez svoga hrama, ostali su bez svoje zemlje. Raspršeni su i poniženi. Međutim, duboko u srcu naroda, ono Jeremijino proroštvo ipak živi. Zapretano je i tinja.

I doista. Događa se čudo. Narod koji je već mislio da umire, ponovno živi. Prorok kliče: „*Skini, Jeruzaleme, haljinu tugovanja i nesreće, odjeni se zauvijek ljepotom slave Božje!*“ Nevjerojatno! Sve se stubokom promijenilo. Nedokučivim Božjim promislom tuđinski je kralj odlučio dopustiti prognanicima da se vrate u svoju zemlju. Bio im je blagonaklon, dopustio im da ponovno grade hram. Sve je završilo. Nema više prognanstva, nema više poniženja, podsmijeha, nema više pognutih glava i beznada. Ona tiha nada koja je bila duboko zapretana u srcima evo gdje se ražaruje, evo kako gori i grije promrzle grudi. Narod se vraća. Pomrli su već oni koji su otišli u progonstvo, sada se vraća nov naraštaj. Zacijelo zauzimaju počasno mjesto u svjetskom pjesništvu stihovi današnjeg psalma: „*Kad Gospodin vraćaše sužnjeve sionske, bilo nam je ko da snivamo*“. Tko bi to mogao predvidjeti! Samo prorok nadahnut Božjim Duhom. I evo gdje se, mimo svih očekivanja, to proroštvo i ostvaruje.

To samo Bog može. Koliko puta Isus veli: „*Ljudima je to nemoguće, ali ne i Bogu. Ta Bogu je sve moguće!*“ Zar nije on i onog molitelja ozbiljno priupitao: „*Vjeruješ li da to mogu učiniti?*“ Pa i sam je Isus iz tame groba uskrsnuo na nov život, da više nikada ne umre. Kad su već mislili da je potpunoma poražen, on uskrišava i svojim uskrsnućem spašava sve oni koji u njega povjrovaše. Kad su apostoli mislili da je sve propalo, nastaje novi svijet, nova spasenjska stvarnost.

Dobro je da nam slika sionskih povratnika bude uvijek pred očima u trenucima zdvojnosti i tjeskobe. Dobro je da uvijek imamo pred očima Krista usrksloga. Jer, onaj Zli o kojem Isus govori u Očenašu vrlo rado u čovjekovo srce unosi zebnju, strah, beznade i tjeskobu.

Kaže psalam: „*Kad Gospodin vraćaše sužnjeve sionske, bilo nam je ko da snivamo.*“ To je poruka za sve one koji su klonuli, koji su spremni položiti oružje i predati se. Bog nas vidi i prati. Iz nama nedokučivih razloga Bog dopušta da padnemo u neko zlo, da nas zadesi nevolja i nesreća, da sagriješimo, da se uputimo posve krivim putem, da opteretimo i dušu i savjest. Bog dopušta da naša lutanja traju dugo i predugo, dopušta - jer nas je on učinio slobodnima - da se dademo voditi zavišću, mržnjom, čuvstvima osvete.

Ali nas nikad ne ostavlja. Ako mu se obraćamo, ako ga tražimo u svojim nevoljama, ako ipak strpljivo oslušujemo njegov glas, oslobodit će nas on od naših okova, skinut će ljuške s naših očiju, iscijelit će naše ranjene noge, uzradovat će naše onemoćalo srce. Dat će on da se oslobodimo svojih zala. I bit će nam „*ko da snivamo*“. To može samo Bog. Neka nam i ovoga Božića milostivi Gospodin tu radost i podari.

Zvonko Pažin